

Fredbjerg Kirke

Hele bakketoppen blev frilagt og det lykkedes at afgrænse kirkegården. Den havde kvadratisk form på 45x45 meter og der kunne erkendes 808 gravlæggelser. I kirkegårdens centrum var et gravtomt område. Her påvistes en 14 x 5,25 meter stor stavkirke. Ca. 3 meter nord for kirkegården påvistes en etskibet bygning på 10x5 meter. Denne kan muligvis tolkes som en tiendelade. Den stavbyggede kirke, der formentlig skal dateres til 1000 tallet, blev ikke efterfulgt af en stenbygget kirke.

Sagnet om Fredbjerg kirke

I middelalderen lå der en kirke ved Fredbjerg på bakken umiddelbart øst for Urehøje plantage. Der har hersket en del usikkerhed omkring kirkens placering, men en arkæologisk undersøgelse i 1994 har påvist grave og skelgrøft til kirkegården ca. 10 meter øst for gravhøjen, hvor du står. Efter en meget sørgelig hændelse blev kirken lyst i band og derefter nedrevet.

”Præstegården til Farsø sogn var tilforn en Herregaard og fik Navnet Taarup eller Taare-Torp af følgende, sørgelige tildragelse:

I Nærheden laa en Gaard, kaldet Fredbjerggaard, der boede engang to adelige Junkere, af hvilken den ene hed Hr. Iver. De bejlede til to adelige Frøkner, som hver Dag klædte sig i Silke og Fløjel og ofte kom for at høre messe i Fredbjerg kirke. Men da de havde fæstet dem, bleve de begge utro og lode sig indtage af tvende andre Frøkner på den Gaard Vestergaard, der nu er lagt øde. Da de først nævnte Frøkner erfarede deres Bejleres utroskab, gik de til fredbjerg Kirke og tog den Sacramentet paa at de ville hævne denne Utroskab. En julemorgen toge de deres sølvbundne Knive, gik til Kirken og myrdede hver sin Bejler, da disse gik ud af kirken.

Formedelst denne Besmittelse kom Fredbjerg Kirke i band, saa at man nu kun kan vise Stedet, hvor den stod. Men for at sone denne Brøde, gav Frøknerne deres Gaard til præstebolig for en ny kirke, som derefter blev bygget, og den blev kaldet Taarup eller Taare-Torp, for ved dette navn at vidne om de angerfulde Taarer, som Synderinderne siden have udgydet i Bodfærdighed. De tvende sølvbundne Knive vare endnu i lang Tid derefter at se i Sognet, og der vare altid Blod på dem”
Citat fra folkemindesamleren J.M. Thieles bog fra 1843: Danske folkesagn, Bind 1